

Κερκύρας προς νέο Πρεσβύτερο: “Η ιερωσύνη στη σημερινή εποχή συνιστά σταυρική πορεία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το Σάββατο, 28 Μαρτίου 2026, του Ακαθίστου Ύμνου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Βλαχερνών, στο προάστιο της Γαρίτσας της Κέρκυρας. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις πρεσβύτερον χειροτονία του Διακόνου π. Ραφαήλ Ξανθόπουλου, εγγάμου και αποφοίτου της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Βελλάς Ιωαννίνων, ο οποίος και θα διακονήσει στην εν λόγω ενορία.

Αξίζει δε να σημειωθεί ότι η παρουσία των πιστών ήταν αθρόα.

Κατά την προσλαλιά του, ο π. Ραφαήλ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς το Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη του, τον πνευματικό του πατέρα, π. Σπυρίδωνα Κοσκινά, αλλά και όλους όσους συνέβαλαν στην πνευματική του πορεία μέχρι σήμερα. Παράλληλα, απηύθυνε λόγο αγάπης προς το εκκλησίασμα, καλώντας τους ενορίτες σε συνεργασία και ενότητα, με σκοπό την πνευματική καλλιέργεια της ενορίας, τονίζοντας ιδιαίτέρως τη σημασία της ενεργού συμμετοχής στη λειτουργική ζωή και στα μυστήρια της Εκκλησίας.

Κατά την αντιφώνησή του, ο κ. Νεκτάριος, λαμβάνοντας αφορμή από την ομιλία του π. Ραφαήλ, αναφέρθηκε στην αγωνία της Εκκλησίας να ανοίγεται προς τον σύγχρονο άνθρωπο, ο οποίος, όπως σημείωσε, έχει σε μεγάλο βαθμό χάσει την εμπιστοσύνη του. Τόνισε ότι η ιερατική κλήση δεν αποτελεί ανθρώπινη επιλογή, αλλά πρόσκληση του ίδιου του Θεού, υπογραμμίζοντας προς τον π. Ραφαήλ ότι «δεν είναι τυχαία τα γεγονότα στη ζωή μας», αλλά καρπός της Θείας Οικονομίας και της πρόνοιας του Θεού.

Στη συνέχεια, επεσήμανε ότι η ιερωσύνη στη σημερινή εποχή συνιστά σταυρική πορεία, «ανάβασις επί του ικριώματος του Σταυρού», μέσα σε έναν κόσμο που χαρακτηρίζεται από φιληδονία, φιλοδοξία και ταχύτητα, όπου ο άνθρωπος εύκολα παρασύρεται από τις απατηλές υποσχέσεις μιας άνετης ζωής. Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, ο πειρασμός, όπως ανέφερε, δε στρέφεται απλώς κατά του ανθρώπου, αλλά κατά του ίδιου του Χριστού, χρησιμοποιώντας τον άνθρωπο ως όργανο.

Επίσης, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ακόμη ότι η διακονία του κληρικού έχει αποστολικό χαρακτήρα, καλώντας το νέο πρεσβύτερο να στραφεί όχι προς τους «μεγάλους και τρανούς», αλλά προς τον απλό και δοκιμαζόμενο άνθρωπο, εκεί όπου «στέκεται η χάρις του Θεού», διακονώντας με ταπείνωση, αγάπη και θυσιαστικό πνεύμα.

Επιπλέον, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με ιδιαίτερη έμφαση στη σύγχρονη κοινωνική και πνευματική πραγματικότητα, επισημαίνοντας ότι ολοένα και περισσότερο διαπιστώνεται ένα πνεύμα εθνομηδενισμού και αποκοπής από την ιστορική μνήμη, την παράδοση του τόπου και την αγάπη για την πατρίδα. Με αφορμή δημόσιες τοποθετήσεις της επικαιρότητας, υπογράμμισε ότι η ιστορική άγνοια και η αλλοίωση της παιδείας οδηγούν σε μία γενιά χωρίς ρίζες, χωρίς φιλοπατρία και χωρίς συνείδηση της ευθύνης απέναντι στην πίστη και την πατρίδα.

Μάλιστα, επικαλέστηκε τα λεγόμενα ενός Άγγλου φιλοσόφου, σύμφωνα με τον οποίο, όταν ένας λαός επιλέγει ανθρώπους ανάξιους να τον διοικήσουν, η ευθύνη δε βαραίνει μόνον εκείνους, αλλά και τον ίδιο το λαό που τούς εμπιστεύεται. Στο πλαίσιο αυτό, έκανε λόγο για πρόσωπα και νοοτροπίες που διακατέχονται από εθνομηδενισμό, αδιαφορία για τις αξίες και απομάκρυνση από την πίστη.

Παράλληλα, αναφέρθηκε με προβληματισμό σε πρόσφατες νομοθετικές ρυθμίσεις, επισημαίνοντας ότι συχνά θεσμοθετούνται επιλογές οι οποίες βρίσκονται σε απόσταση από την πνευματική παράδοση της Εκκλησίας και από το κατά φύσιν μέτρο της ζωής, όπως αυτό βιώνεται μέσα στην Ορθόδοξη εμπειρία. Τόνισε ότι η εξέλιξη αυτή φανερώνει μία βαθύτερη κρίση προσανατολισμού, κατά την οποία ο άνθρωπος απομακρύνεται από το θέλημα του Θεού και αναζητά πρότυπα ζωής έξω από την Αλήθεια και την ευλογία της Εκκλησίας.

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, κάλεσε το νέο πρεσβύτερο να σταθεί με θάρρος και διάκριση, έχοντας ως θεμέλιο την πίστη στο Χριστό, την προσευχή και την εμπιστοσύνη στην Παναγία. Υπογράμμισε ότι η αποστολή του κληρικού δεν είναι να αντιπαρατεθεί, αλλά να φωτίσει, να κατηχήσει και να οδηγήσει «το

απολωλός» πίσω στην Εκκλησία, με αγάπη, ταπείνωση και προσωπικό παράδειγμα.

Ενισχύοντας τον λόγο του, αναφέρθηκε στους Αγίους της τοπικής Εκκλησίας, όπως τον Άγιο Σπυρίδωνα, τον Άγιο Ιάσωνα και Σωσίπατρο και τους λοιπούς Μάρτυρες, οι οποίοι έδρασαν σε εποχές πνευματικής σύγχυσης, αλλά παρέμειναν ακλόνητοι στην πίστη. Κλείνοντας, προέτρεψε το νέο κληρικό να μην αποκάμει, αλλά να πορεύεται με ζωντανή πίστη, έχοντας τη βεβαιότητα ότι «ο Θεός δίδει λόγον και σοφίαν» σε όσους Τον υπηρετούν.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος ευλόγησε το εκκλησίασμα και ευχήθηκε καλή δύναμη για το υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ιδιαίτερως δε, ευχήθηκε στον νέο πρεσβύτερο, π. Ραφαήλ, να διακονήσει με ταπείνωση και αγάπη, ενώ προέτρεψε τους ενορίτες να αγκαλιάσουν το νέο ποιμένα τους και να συμπορευθούν μαζί του στην πνευματική ζωή της ενορίας.

